

[Justitsministeren.]

I øvrigt takker jeg for en saglig debat. Jeg kan jo ikke rose mig af tilslutning fra alle sider, men i hvert fald kan jeg sige, at debatten har været saglig. Jeg håber på et frugtbart udvalgsarbejde, hvor jeg lettere vil kunne give oplysninger, som jeg ikke herfra vil være i stand til at give.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Hr. Henry Christensen spurgte mig, om jeg som ansvarlig minister ville give udvalget oplysninger om enkeltheder, f. eks. kilder, og så tro, at arbejdet kunne fungere videre. Så føjede hr. Henry Christensen til, at jeg ikke behøvede at svare nu, jeg kunne godt vente til udvalgsarbejdet. På den anden side har jeg en fornemmelse af, at hvis jeg ventede til udvalgsarbejdet, ville en vis usikkerhed brede sig og i hvert fald en antagelse af, at vi vist ikke var så overbevist om rigtigheden i det forslag, vi er kommet med her. Derfor vil jeg foretrække at give svaret nu og allerførst understrege, hvad justitsministeren også har været inde på, at der ikke skal være nogen tvivl om, hvor ansvaret ligger i alt dette her: det er ministrenes ansvar, det kan aldrig blive udvalgets.

Jeg vil også medgive hr. Henry Christensen, at det, vi beskæftiger os med her, er et arbejde af en særlig karakter, men jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det forslag, der er fremsat, er rigtigt, og at det udvalg, som foreslås nedsat, kan virke efter sin hensigt. Det, der ligger i oplægget, er, at der skal videregives retningslinjer til udvalget, også konkrete oplysninger, men at det må være ministerens vurdering og ministerens ansvar, om forskellige oplysninger skal videregives. Jeg er altså overbevist om, at udvalget vil kunne arbejde på en tilfredsstillende måde med nødvendigt indblik i arbejdet, uden at man behøver at afsløre kilder el. lign., hvorved man vil kunne ødelægge arbejdet.

Hr. Poul Schlüter spurgte, om man i givet fald med et sådant udvalg ville have givet oplysninger vedrørende Kejsergadecentralen. Også jeg vil gerne udtrykke en vis forundring over, at hr. Poul Schlüter stiller det spørgsmål, og i hvert fald at han peger på Kejsergadecentralen, som jo har været genstand for en særlig diskussion i folketinget, og hvor hr. Poul Schlüter udmærket ved, at

der under udvalgsarbejdet fremkom en hel del nuancer, om jeg så må sige, i dette problem.

Men jeg vil også gerne gentage, at det afgørende er dette, at der oplyses om nødvendige retningslinjer, uden at udvalget af den grund skal føle, at der er tale om en narresut, som det vist blev udtrykt. Derfor må jeg på dette hypotetiske spørgsmål svare: ja, når det drejer sig om karakteren af arbejdet, så mener jeg, at oplysninger skal gives til udvalget, uden at man behøver at gå i tekniske eller geografiske enkeltheder, som må anses for at kunne skade virksomheden, og som ikke har principiel betydning for udvalget og dets arbejde. Men jeg vil altså meget gerne understrege, at det spørgsmål, som er stillet, er ganske hypotetisk. Der er ikke tale om nogen Kejsergadevirksomhed, hverken dér, hvor den fandt sted, eller andre steder. Der vil ikke i fremtiden være tale om en sådan virksomhed, og derfor vil spørgsmålet ikke blive aktuelt.

Orla Møller: Efter de to indlæg fra henholdsvis justitsminister og forsvarsminister må jeg måske have lov til at ramme en pæl igennem påstanden om, at de to ministre på nogen som helst måde skulle være presset til at indtage det standpunkt, der er kommet til udtryk i dette lovforslag.

Der er helt klar enighed om, under hvilken form det skal ske, og under hvilken form arbejdet skal finde sted. Jeg kan derfor nøjes med at sige til hr. Knud Østergaard med hensyn til begejstringen, at den kan man tolke eller ikke tolke, som man vil.

Hr. Henry Christensen var inde på spørgsmålet om, at det enkelte medlem af folketinget altid vil være i stand til at fremsætte sine synspunkter over for regeringen. Ja, det er da klart. Det er bare ikke det, det drejer sig om i denne sag. I denne sag drejer det sig om, at man under specielle forudsætninger, i en speciel situation og med ganske specielle oplysninger vil være i stand til at fremsætte sine meninger om retningslinjer og om de detailoplysninger, man har fået.

Man kan diskutere, om det er en narresut, og man kan diskutere det under den forudsætning, at der, som hr. Henry Christensen sagde, alligevel ikke kan blive fuld parlamentarisk kontrol med dette arbejde. Efter min bedste overbevisning er det en forbed-